

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1422/2021
23.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Зорица Коларевић и Никола Мрвошевић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије - МУП РС, Регионални центар граничне полиције према БИХ, Ужице, СГП Увац, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2696/19 од 19.09.2019. године, у седници одржаној 23.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2696/19 од 19.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прибоју П1 51/18 од 08.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да јој исплати на име прековременог рада, ноћног рада и рада на дан државних и верских празника који су нерадни за период од 06.02.2015. године до 06.02.2018. године, укупан износ од 22.485,13 динара и то: на име прековременог рада укупан износ од 20.222,58 динара, на име ноћног рада укупан износ од 1.776,76 динара и на име рада на дане државних и верских празника који су нерадни укупан износ од 486,91 динар све у појединачним месечним износима са законском затезном каматом, на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да јој тужена на име сменског рада за период од 06.02.2015. године до 06.02.2018. године исплати износ од 236.244,94 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе, на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2696/19 од 19.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке којим је тужена обавезана да тужиљи за период од 06.02.2015. године до 06.02.2018. године исплати на име прековременог рада укупан износ од 20.222,13 динара и на име рада на дан државних и верских празника укупан износ 486,91 динар. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке као и у ставу трећем изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у усвајајућем делу тужбеног захтева, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку због уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредном правном леку, изузев ако је сама адвокат. Према ставу 7. тог члана, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује се посебним прописима.

Посебан пропис је Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“, број 55/14). Према одредбама тог закона, заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (члан 2. став 2). Када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено за заступање под истим условима као и адвокат (члан 11. став 4). Државни правобранилац и заменик државног правобраниоца који обављају функцију Државног правобранилаштва (члан 6) могу поверити лицу запосленом у субјекту из члана 11. став 2. наведеног закона да предузме одређену радњу у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, с тим да лице којем се поверава заступање мора бити дипломирани правник са положеним правосудним испитом (члан 29. став 1. и 2).

Из изложеног следи да само адвокат може изјавити ревизију и да овлашћење за њено подношење може пренети само на другог адвоката, а не и на лице запослено у правном лицу чији је пуномоћник. С обзиром на то да је у поступку по ревизији Државно правобранилаштво овлашћено да заступа Републику Србију под истим условима као и адвокат, овлашћење за изјављивање ревизије не може се пренети на лице - дипломираног правника са положеним правосудним испитом, запосленог у неком од субјеката из члана 11. став 2. Закона о државном правобранилаштву. Следом наведеног, ревизију могу изјавити само државни правобранилац и заменик државног правобраниоца који врше функцију Државног правобранилаштва (члан 6).

У конкретном случају, ревизију је изјавио дипломирани правник (самостални саветник) запослен у Министарству унутрашњих послова, на основу овлашћења заменика државног правобраниоца.

Како је ревизију у име тужене изјавило неовлашћено лице - таква ревизија је недозвољена, па је Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић